

حصارهای عقلانی در دین

کاظم محمدی ولیقانی

سُرشناسه: محمدي وایقاني، کاظم، -۱۳۴۰

عنوان و نام پاپيلار: جستارهای عقلانی در دین / کاظم محمدي وایقاني.
مشخصات نشر: کرج: نجم کبری، ۱۴۰۲.

مشخصات ظاهری: ۵۳۰ ص
شابک: ۹۷۸-۶۸۲-۶۲۹۹-۴۰-۴

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: کتابنامه: ص. ۴۸۷ - ۵۰۰
یادداشت: نمایه.

موضوع: عقل و ایمان

Faith and reason

عقل گرایی

Rationalism

عقل -- فلسفه

Reason -- Philosophy

رده‌بندی کنگره: BT50

رده‌بندی دیوبی: ۲۱۰

شماره کتابشناسی ملی: ۹۲۰۰۷۱۳

نام کتاب : جستارهای عقلانی در دین

نویسنده : کاظم محمدی وایقانی

انتشارات : نجم کبری

چاپ و صحافی : چاپ روز

تیراژ : ۲۰۰

نوبت چاپ : اول ۱۴۰۲

قیمت : ۲۴۰۰۰ تومان

شابک : ۹۷۸-۶۲۲-۶۲۹۹-۴۰-۴

ناشر بوترالبرز در سال ۱۳۹۴ و ناشر برتر زبان در نهمین همایش بانوان ناشر در سال ۱۳۹۶

فهرست مطالب

۷	- مقدمه
۱۳	۱- عقل و بندگی
۴۲	۲- عقل و هویت انسانی
۶۱	۳- عقل و فقه
۸۹	۴- عقل و حدیث
۹۹	۵- عقل و ایمان
۱۲۳	۶- آدم و گزینش عقل
۱۳۳	۷- چیستی عقل
۱۴۳	۸- عقل یا دین؟
۱۵۵	۹- دین عقلانی
۱۶۷	۱۰- فلسفه، دین، تاریخ
۱۷۹	۱۱- کلمات عقلانی
۱۸۹	۱۲- عقل و تکلیف

۲۰۳	۱۳- عقلانیت در روایت
۲۱۷	۱۴- عقل، اراده، آگاهی
۲۶۷	۱۵- عقل و مترادفات
۲۷۷	۱۶- قرآن و عقل
۳۰۷	۱۷- عقل شهودی (مطبوع)
۳۲۳	۱۸- عقلانیت در مواجهه با عبارات فریبند
۳۸۵	۱۹- عقلانیت و فهم دین
۳۹۳	۲۰- پوستین وارونه
۴۲۹	۲۱- عقل و نقد دین
۴۶۹	۲۲- عقل و تمیز حق و باطل
۴۸۷	۲۳- کتابنامه
۵۰۱	۲۴- نمایه

[۰]

مقدّمه

ای برادر، عقل یک دم با خود آر
دم به دم در تو خزان است و بهار

عقل موهبتی الهی است که انسان را انسان می‌کند. عقل ساحتی دوگانه دارد، در یک ساحت منفعل از داده‌های بیرونی است و در ساحت دوم نه منفعل، بلکه فاعلیت دارد. عقل آفریده‌ای است که تنها در انسان نشسته و او را امکان تجلی داده است. انسان با عقل می‌تواند هر آنچه که باید یا می‌خواهد باشد. شاید آفریننده خواندنش به صورت مجازی خطاب نباشد، زیرا او در عالم ماده و در جهان خاک عامل هر عمل است و هر کاری با او و در او صورت می‌گیرد. اما عقل را بخلاف برخی چون دکارت مندمج و فعال در همه نمی‌توان دید. ای بسا که کسی صرف‌اً نام عاقل داشته باشد ولی از عقل بهره‌ای نداشته باشد.

آنچه از عقل مراد ماست آن است که عقلانیتی درست و سليم داشته باشد. عقل مدامی عقل است که به عقلانیت پردازد و آدمی را از خطا

* جستارهای عقلانی در دین

و زشتی و باطل و انحراف مصون بدارد، زیرا عقل از این منظر معصوم و بری از خطاست. رمز مرکزیت داشتن آن هم همین است، که اگر غیر از این بود کارها و امور انسانی به دست او سپرده نمی‌شد. مخاطب قرار دادن عقل نشان از آن دارد که هم قابل اعتماد است و هم راهبری را درست می‌داند، این نیز منافاتی با کمال یابی و بهتر شدن آن ندارد. فلسفه، تاریخ و دین هر سه تأثیرگذار بر انسانند و مخاطبی انسانی دارند و از این سه، فلسفه و تاریخ مبنایی انسانی و دین از سوی خداوند برای انسان مقرر شده است، با این حال در دین نیز دست انسان را نباید نادیده گرفت، که تاریخ بشری در دوران نخستین از همین سازندگی انسانی خبر می‌دهد. اینکه این سه گوهر، یا حاصل از انسان و یا خطاب به انسانند بسیار قابل توجه‌اند و نباید به سهولت از آنها گذشت، چه نه تنها پیشینه تاریخی ما را ساخته‌اند بلکه آینده و سرنوشت ما را هم نشانه گرفته‌اند؛ ولذا ساده‌لوحانه است که از این هر سه فارغ شویم. آنچه که فلسفه را رقم می‌زند عقل است و آنچه که تاریخ را پدیده می‌سازد نیز عقل است و بدون عقل نه فلسفه‌ای در کار است و نه تاریخی برای ما وجود دارد. دین هم که برآمده از عالم قدس است مخاطبی انسانی با عقل ویژه انسانی دارد.

دستیابی به عقل و به کار بردن درست آن در این مواردی که برشمرده شده با زندگی و هویت اکنون و فردای ما کار دارد. غفلت از عقل از سویی و به کار نبستن آن در موارد مذکور قهرآفایی را در بر خواهد داشت که بسیار زیاد زیان آن را در طول زندگی متقبل شده‌ایم. ما به طور طبیعی در متن و بطن جریان تاریخ، فلسفه و دین واقع شده‌ایم اما

اینکه بسیاری از این وارد شدن بی اطلاعند دقیقاً مشکلشان هم از همین جا آغاز شده است. پیوند دقیق و سخت و محکم ما به تاریخ و دین و فلسفه چیزی نیست که نتوان آن را تشخیص داد. همان‌گونه که مولانا از قصه و حکایت سخن می‌گوید و در خلال بحث بیان می‌کند ما خود درون قصه‌ایم و هیچ وقت هم از آن بیرون نیامده‌ایم، «بار دیگر ما به قصه آمدیم / ما از آن قصه برون خود کی شدیم؟»، ما هم در قصه و حکایت دین و تاریخ و فلسفه، همیشه درون آن بوده‌ایم و هستیم و خواهیم بود و امکان برون‌رفت از آن هم نیست مگر با مرگ و نیستی. این حال اگر هم در صورت ظاهر با مرگ از دام دین و فلسفه برهمیم و بجهیم ولی باز در قالب مرده در دام تاریخ باقی خواهیم ماند.

فلسفه اگر فروتر از دین است و به زعم برخی از متالهان «خدم دین» است، ولی در دین توان آن را دارد که مطالعه کند و مفهوم آن را مورد مذاقه قرار بدهد. و در تاریخ می‌تواند وارد کند و خود منشأ اثر برای اندیشه و فکر باشد، کما اینکه فیلسوف می‌تواند دین و تاریخ را طی کند و در متن آن سیری منطقی داشته باشد، هر چند که این به منزله فلسفه تاریخ و فلسفه دین نیست. به هر حال ما با عقل می‌توانیم در فلسفه سیر کنیم و گمان نباییم که عقلِ ما زاده فلسفه است، بلکه باید همواره به عکس در نظر آوریم، یعنی فلسفه در گرو عقل است و از عقل پدید آمده. عقل در دین هم نقش دارد، یعنی می‌تواند از سویی مخاطب دین باشد و از دیگر سو خود در جوامع بشری دین‌سازی کند، چنان که در بسیاری از نقاط دور و نزدیک می‌توانیم شاهد دین‌های عقلی باشیم. تاریخ هم همین‌گونه با عقل ربط می‌یابد،